

Elf, binnenkort misschien twaalf of zelfs dertien: het bedrijf van Piet en Erik Visser op Schiermonnikoog is rijk aan honderdtonners. Ook al ligt de productie hoog, toch zien vader en zoon Visser nog mogelijkheden voor verbetering. 'De koe is er wel, de gehalten nog niet.'

Pietje 445, Dora 570, Wiesje 557, Wiesje 643, Jansje 24, Trijntje 385, Koosje 295,... 'Het laatste bordje hebben we nog niet, maar het zijn er precies elf.' Vol trots vertellen Piet (55) en Erik (27) Visser over hun talrijke honderdtonners. In 1996 kwam de eerste en met nog 4000 kg melk te gaan dient nummer twaalf zich straks wellicht aan. 'En dit wordt dan misschien nummer dertien', steekt Erik Visser van wal, terwijl hij een grijzende Southwinddochter liefkozend over de kop aait.

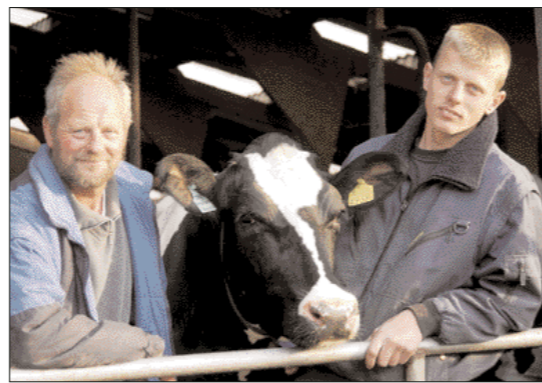
Honderdtonners zijn bijna een doel op zich geworden. Het enthousiasme over de duurzame producentes is groot, zeker nu 'nummer tien', Sunny Boydochter Wiesje 643, in de buurt van tien ton vet en eiwit begint te komen. 'Liefde en geduld.' Volgens Piet Visser is dat de succesformule voor koeien met hoge levens-

producties. 'Als een koe wat heeft, dan gaat ze hier niet onmiddellijk weg. Af en toe moet je een beetje geduld hebben.'

Waslijst aan stieren

De jarenlange fokkerij op duurzaamheid heeft ook zijn steentje bijgedragen aan de huidige elf honderdtonners, geeft Visser aan. 'We willen geen koeien die op de tenen moeten lopen. Vaarzen die dat wel doen, gaan er het eerste jaar al uit. Ik wil een beetje makkelijke koeien.' Het vaderbeeld van de 100.000 kg-koeien is heel divers. Afstammelingen van Very, Senator, Southwind, Tops, Ugela Bell, Felix, Sunny Boy en Nehls maken deel uit van het selecte groepje. 'De eerste was een proefstierdochter.'

Ook onder de rest van de veestapel zijn de bloedvoeringen erg uiteenlopend. Zo lopen onder de 95 melkkoeien dochters

Piet en Erik Visser: 'Een goede stamppot gaat er altijd in'

van Emerson, Bugle Boy, Choice, Spock, Allen, Lee, Comestar Leader, Spirando, Rudolph, Proud, Design en Gigh. De huidige lichte inseminatiestieren bestaat uit Stilist, Trevor, Lucky Mike, Breakout, Dynasty en Ijsselvlied 140, aangevuld met jonge stieren zoals de Italiaanse Dollarboy (Manfred x Geoffrey) en de Nederlandse vererfers Mõhoeve Optimist (Jes-ther x Amos) en Black Storm (Storm x Blackstar).

Harde benen en gezonde, malse uiers zijn toonaangevend bij de ruime stierkeuze. 'Het zijn af en toe zoveel soorten stieren. Soms kan het haast niet meer in het inseminatievat.' Ook de verbetering van de gehalten halen de bedrijfsleiders aan bij de opsomming van het fokdoel.

'We hebben zo gefokt dat de koe er wel is, maar de gehalten niet', geeft Piet Visser aan. Gemiddeld geven zijn koeien 9644 kg melk met 4,15 % vet en 3,36 % eiwit. 'Het gemiddelde van de gehalten is de laatste jaren flink naar beneden gegaan. Nu focussen we weer meer op de gehalten. De vaarzen geven wel veel melk, maar het is in veel gevallen bijna water.'

Een goede stamppot

Net als de veelzijdigheid aan bloedvoeringen bevat ook het rantsoen een rijke verzameling bestanddelen. Naast veertien kilo maïskuil krijgen de koeien elf kilo graskuil, aangevuld met een kilo graszaadhooi. 'Structuur is ontzettend belangrijk voor de goede gezondheid van de poten en de hele koe', geeft Erik mee. Wat daarna volgt is een opsomming van talrijke grondstoffen. Vier kilo bierbostel, vijf kilo perspulp, anderhalve kilo aardappelen, een kilo tarwemeel, een halve kilo raapzaad en een halve kilo sojaschroot: het behoort allemaal tot het dagelijkse rantsoen. Koeien in topproductie krijgen daarbij maximaal tien kilo krachtvoer. 'Ja, dat krijgen ze altijd', bevestigt Piet Visser, terwijl hij op een ko-

Zwartje 1106 (v. Rudolph), productie: 3.05 305 10.505 4,19 3,63

mische toon vervolgt: 'Weet je, een goede stamppot gaat er altijd in.' Dat dit systeem van voeren erg arbeidsintensief is, steken vader en zoon Visser niet onder stoelen of banken. 'Iedereen denkt altijd heel makkelijk over gemengd voeren, maar zo is het niet. Voordeel is wel dat je het rantsoen erg vlot

ders pas voor het eerst uit de schuur gehaald. Ook de koeien kunnen voor de eerste keer dit jaar de poten strekken. 'Slechts vier maanden lang kunnen we het land gebruiken', verwijst Piet Visser naar de talrijke 'grazende' ganzen op Schiermonnikoog.

Wonen op het waddeneiland brengt meer aanpassingen met zich mee. Elk transport van en naar het eiland levert extra kosten. 'Er komt altijd wat bij', geeft Visser aan. Voor de melk krijgen de waddenboeren één eurocent minder om het transport te vergoeden. Het ophalen wordt bij de zeven melkveehouders op Schiermonnikoog gegroepeerd in vijf ophaalbeurten in veertien dagen. De bijproducten worden eveneens per vrachtwagen via de overzetboot geleverd. Maar niet in alle gevallen. Soms maken de waddenboeren afspraken, zo meldt Piet Visser. 'Dan krijgen we de levering per schip en nemen we met zes veehouders samen 750 ton in één keer af. Dat werkt toch een beetje anders dan één truck of één vrachtwagen.'

Of uitbreiden straks opnieuw aan de orde komt, blijft nog open. 'Het is even afwachten met de nieuwe mestregeling', geven de Vissers gezamenlijk aan. Maar nog meer twijfels staan groei in de weg. 'Het geld is er niet om quotum tegen deze prijzen te betalen', bedenkt vader Visser. Met de kampeerboerderij voor honderd personen is er voortdurend werk. 'Soms krijg je bijna een hik van het schoonmaakwerk. Hier is altijd wel wat te doen.'

kunt sturen.' Om arbeid te besparen werd afgelopen jaar met een mengkuil gewerkt. 'Maar dat melkt niet', gaat vader Visser snel verder. In plaats van zoveel mogelijk bestanddelen in één kuil te vermengen, zijn dit jaar enkel de maïs, bierbostel, perspulp en de aardappelen vermengd. 'Zo hebben we wat minder kuilen open maar kunnen we toch voldoende blijven sturen. In de zomer loopt het anders niet zo geweldig.'

Gras en maïs worden gewonnen op de eigen 52 hectare grond. Daarvan gaat 12 hectare op aan de teelt van maïs en 40 hectare aan die van gras. Hoewel het al begin juni is, zijn de maaiers en schud-

Vanaf juni weidegang mogelijk op het waddeneiland Schiermonnikoog

Annelies Debergh

Piet Visser: 'Als een koe wat heeft, gaat ze hier niet onmiddellijk weg'

Liefde en geduld

